

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova ugy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitlteri cikkek stb. intézendők.

Nyitlteri cikkek soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr

Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Kivándorlás.

Kézdi-Vásárhely, 1888. ápril 5.

„Jön a daru meg a gólya“, mondja a népdal; az éledő természet, a fecskescsörgés, gólya kereplése meghozza a kedvet; az egész anyagvilág örvend, egyedül mi nem tudunk, mert a míg jól esik látni a szárnyas vendégek megérkezését, más oldalról saját feleinket veszítjük el. Nem jön meg a mi kedvünk, mert a régi baj, mi az évről évre növekvő kivándorlásban kulminál, terrorizáló mérvet öltött, s talán remény sincs ahhoz, hogy az állapotokon a közeljövőben segítve legyen. Midőn egyik ajtón belépett a pezsgő élet, a másikon polgártársaink távoznak; egyiknek vérmes reményei Amerika felé mutatnak, a másik Oláhhonba veszi útját. A californiai aranybányák még mindig nincsenek kellő értékükre szállítva; népünk előtt ezek lép-

vesszők, sokat álmodott eldorádók. Románia eleven ipara, kereskedelme, kielégítő mezőgazdasági élete nem szűnt meg hódítani; mutatja ezt ama tény, hogy a székely megyék mindig nagyobb számban látják el kontingenssel. E kivándorlás hazánk két részében történik; az Amerikába vándorlókat felvidéki tótok, Románia települteit pedig a székelyek adják.

Ma, midőn a magyar közvélemény e kérdéssel foglalkozni látszik, mondjuk ki, hogy a baj nem új keletű, erre a népet sok esetben értelmi hiány és a szükség vezet.

E kérdésnél nem akarunk pessimizmusba esni; elismerjük, hogy vándorolnak tőlünk is el, de hozzánk is jönnek. A mozgás természete az embernek, kit vágyak és remények vezetnek, ki a vagyoni boldogulhatás legkönnyebb feltételét iparkodik megkeresni. Ezzel ugyan nem akarjuk azt mondani, mintha a kivándorlásba belenyugodnánk; egyedül a mellett vagyunk, hogy ez nemi fejlődésünknek lényeges rugója volt. Jóllehet, hogy ezen tudat vigasztalólag hat reánk, mégis a statisztikán végig tekintve, féltékenység kel bennünk, mert az 1880-ik évi kivándorolt 6000 lélekszám ma, 1888-ban, megközelítőleg 14,000-re szaporodott; ez emelkedés szomorú képe a nemzetgazdasátnak s mindnyájunknak nagyon szemébe ütlik. Így nem lehet aztán bámulni, hogy a munkások száma folyton apad s a következmények súlyosan, olykor végzetesen nehezdednek az agrariusokra.

A legujabb népszámláláshoz ki lett mutatva, hogy míg Európa más államaiban jóval több, nálunk egy □ kilométerre csak 49 lélek esik. Ha most ez is elhagyja a haza földét, mivé lesz a földművelés, ipar, kereskedelem, mi szupremáciánk egyik feltételét

képezi? Szükséges azért, hogy a kivándorlásra vonatkozó abszurd felfogások a népből elháríttassanak, hogy a falu papja, jegyzője, bírása értesse meg azt, miszerint az álmodott eldorado nem más, mint légfónál, csalóka fény, mi elég tévesen — úgy a szociál, demokrata, mint hiányos műveltségű intelligenciánk előtt a mythikus varázsképek ködében vesz el.

A viszonyok, mik egykor szomjuhozták a munkáskezet, megváltoztak; a leghetesebb amerikai állam is már tiltani kezdte a bevándorlásokat. Romániában különösen, a vám-politika megtörte az ipart és a mezőgazdasági nyereszterményeknek elrabolta piacát; azért az áttelepülteket megcsalja a jövő s hazátlan életük folytonos licitálás lesz. A vagyoni holdogulhatás feltételeit izzadási nélkül ott sem lehet elérni, az élhetési mindenütt munkát igényel; azért hazánkban is lehet keresni, élhetési módhoz jutni, mivel munkásokra több helyen égető szükség van.

A kivándorlási ügy az állam szoros érdeke; azért — mint ígérte volt — az államnak kell első sorban az emeltyűt kezébe venni, s az ipar és agrikultura emelkedésével kenyeret adhat ott, a hol legkiáltóbb a szükség. Ha megnyeri a nép az élhetési módot s a mozgalmat, mit népünk a boldogulhatás nagy harcában végez, oly irányba tereltetik, mi az állam és közérdekeknek legjobban megfelel, úgy meg lesz vetve az akadály a kivándorlás elé, mely miatt a munkások honn maradnak a hazában. Erre nézve az állam váltsa be ígérteit, a társadalom pedig hozzon áldozatot, mert mindnyájunk érdeke.

Erős társadalmi akció kell, nem várva mindent egészen az államtól, mert mondva van: „Tégy te is valamit, aztán az Isten is megsegít.“ Nagyon szükséges, hogy ne csak

A „Székelyföld“ tárczája.

Hervadt virágok meséje.

— Catulle Mendés. —

I.

Gaspar, — ugyanaz a Gaspar, ki most két hete Fabriceal és Doriméne marquisnő szerencsétlen kedvesével vacsorázott, — Gaspar az ősz egyik holdvilágos éjjelén kihajolt magas ablakából.

Gaspar, a lyrai költő, folytatta a padlásszobák divatból kiment regényességét.

A hajnal közeledett, a szürke reggel. Egymásután tűntek le a csillagok, egymásután homályosultak el a rágyogó pontok és mialatt szemei a bucsuzó éjt követték, gondolatai lassankint visszaszálltak az égről a földre.

Egyszerre csak előrehajlik és a legnagyobb érdeklődéssel látszik valamit bámulni. Mi lehet az? Semmi, de egyike azon előre nem látott, kedves és épen az ellentétek hatása által elragadó semmiknek, melyek ábrándokkal töltik el lelkünket, szellemünket eddigelé nem sejtett mámorba ringatják, melyek előtt ihlettségre gyul az érzélem és varázsa alól nem menekülhet emberi lény.

Az utca másik oldalán, a járdán, lábaival a víztócsákban lubiczkolva, egy gyermek, vagy talán fiatal leány, — mert hát a fakadó hajnalpírban

és a nagy távolság miatt Gaspar csak nagynehezen különböztette meg a tárgyakat, — egy elhervadt virágcsokorból, mely kétségkívül valamelyik ablakból esett le, kiszedi a még kevésbé elhervadt szálakat és koszort fon magának azokból.

E gyermek a lehető legszegényesebben volt öltözve; fehér mousselin-ruhát viselt, mely sáros, piszkos, foltozott volt, apró foszlányokból összetákolva, elől felgyűrve, — valamely gazdag gyermeknek a ruhája lehetett, most az utcán találta, hiszen ez a szegények divatárúsneje. Szép fejét fedő kendőcskéje valami dajka kendője lehetett valaha, szegény kicsinykének egész a szemébe esett és rojtjai úgy szállingóztak homloka felett, mint a lepkék szárnyai. November hóban vagyunk. Páris e reggel már felöltötte téli ruháját, mely sárból és ködből való. A házfedeleken hó, az utcákon víztócsák. A szegény kicsike reszket, bántja a hideg. A jéghideg víz végigfolyik a redőkön, miket a nyomorúság vésett testébe. Egyik lába egy ócska sárga bőrtopánba, a másik pedig papucsba volt bújtatva, melynek piros és kék csokrai körül az utcai víz bugyborécai gyűltek össze. Mennyire fázhatott a szegény kicsike.

De úgy látszik, ő nem sokat törődött a hideggel és esővel. Testtel, lélekkel csüggött a koszorun, melynek készítésével volt elfoglalva. Csak látni kellett, picizny kezei mint dolgoztak a fűdes virágok között, mily áhitattal simitgatta helyre

az elkonyult szirmokat és mily büszke érzettel telt el, midőn a koszorú mindinkább nőtt ujjai között. Időnkint ajkaihoz emelte és a szomorú, elhalt virágoknak meg kellett tisztulniok, újja kellett éledniök e gyermeki csókok alatt. Valóságos költészet, melyet a buskomorság leng át, egyesülése az édes és elbájoló ellentmondásnak. A virágok e szeretete — az első és a legtisztább a szív ösztönei között, mely hasonlít a testvérnek testvére iránt ébredt szerelméhez — az utcák e gyermekében már korán felköltötte a természet imádását.

Gasparnak nem kellett több, hogy ábrándjai messze elszálljanak.

Ki lehet e gyermek?

Hosszas nézés, elmerengés után, mialatt lassankint teljesen megvirradt, fel lehetett ismerni vonásait, bár korát nem lehetett meghatározni. Szőke volt, mint az őszi nap sugára; arca oly áttetsző halványaságu volt, mint a tejpálra festett finom kép, melyre a holdnak visszfénye esik.

Gaspar ugyanazt tette, a mit ily körülmények között minden más költő tennie: sonettet csinált. — Ne ijedjenek meg, nem idézzük. — Elragadónak találta, leült egy tiszta papírlap elé és teleírta. Aztán a lapot kezében tartva, visszament az ablakhoz. A kis leány még mindig koszoruját fonta. Gaspar még néhány pillanatig nézte, aztán fejét nehezdedni, szemeit lecsukódni érezte és nem

távoli szemlélői legyünk a dolognak, hanem a kivándorlási áramlat veszélyét felfogván, vállalkozási szellemmel álljuk utját az alkalmos munkaerőket illő térre utaljuk. Ez lenne képes kedvezőbb konverziókat teremteni; ez kedvelné meg a néppel otthonát, akadályozná meg ama alaptalan kombinációkat, hogy a terhes adó miatt bekövetkezett depresszióval viszonyok kényszerítenek kivándorlásra.

Ipar kell a népnek és mezőgazdaság; ezt tegye az állam törekvései mellett a magyar közvélemény magáévá. Ugy meggyengül az Amerikába, majd a Romániába vándorlók hosszú sora.

Fejér D. Ignác.

SZEMLE.

A képviselőház ápril 3-án délután 1 órakor Bánffy Béla gróf elnöke alatt rövid ülést tartott, melyen Széchenyi Pál gróf földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter betérjesztette az osztrák-magyar Lloyd gőzhajózási vállalatnál kötött hajózási és postaszolgáltatásról szóló törvényjavaslatot. Az előbbi kiadta a ház a pénzügyi és közgazdasági bizottságoknak, az utóbbit pedig a közgazdasági bizottságnak. Ezután Emich Gusztáv betérjesztette a közgazdasági bizottság jelentését a Dániával a védjegyek oltalmára nézve kötött egyezmény, továbbá a Spanyolországgal és a Zanzibárral kötött kereskedelmi egyezmények beczikkelyezéséről szóló törvényjavaslatok tárgyalában.

A képviselőház munkaprogramja szerint a Lloyd szerződésen kívül egy pár csekélyebb fontosságú nemzetközi egyezmény fogja igénybe venni a jövő héten a ház üléseit. Az ülésszak hátralevő részének legfontosabb tárgya: a szeszadótörvényjavaslat, aligha kerülhet tárgyalás alá a május hónap véget érő ciklus alatt. A megnyitandó új ülés-szak elején a védtörvény revíziójára vonatkozó javaslat fog előterjesztetni.

Bécsi döntő körökben a békét ez évre feltétlenül biztosítottak tartják; ennek dacára a katonai szervezést erősen folytatni fogják. E körülménynek lesz tulajdonítható, hogy a pénzügy-miniszterek várakozásán felül a katonai hitel-szükséglet nagyobb lesz.

A delegációkat pünkösdre hívják össze s egész június hónapban ülésezni fognak. A delegációk elé terjesztendő javaslat a hadügyi budget ordináriumban 486,000 forinttal többet fog követelni arra a célra, hogy a gyalogság békeállománya 2200 emberrel szaporíttassék. Ezenkívül üteg-osztály-keretek alakítására az ágyuk szaporítását fogják indítványozni 85 ágyuval.

Rudolf trónörökös az e hó végén közzéteendő katonai előléptetések alkalmával a tábornagyi rangon kívül más kitüntetésben is fog részesülni,

a mennyiben tengernagygyá is kinevezik. Hadi tengerészetünkben ez a legmagasabb rang s a trónörökös előtt még csak ketten viselték. Rudolf trónörökös lesz flottánk főnöke óta a harmadik tengernagy.

Az árvízről maig sem érkeznek megnyugtató hírek. A Duna apadófélben van ugyan, de a Tisza még mindig árad s az áradások által napok óta fenyegetett községek és városok helyzete az utóbbi napokban semmit sem javult.

Vámviszonyunk Romániával. Nehány bécsi lap szünetlenül erősíti, hogy Romániával szerződési tárgyalások vannak folyamatban, a melyek nemcsak kedvező eredményre fognak vezetni. Mint a Bud. Corr. írja, a jelen viszonyok közt legkedvezményezőbb szerződés megkötésére nem lehet gondolni. A román kormány annak idején, a szerződési tárgyalások félbeszakítása után, még a Németországgal szemben fennállott szerződést is megváltoztatta mindama tételeiben, a melyek ránk nézve bármily jelentőséggel is bírhattak. Ha tehát Romániával legkedvezményezőbb szerződést kötünk, ebből a jelenlegi szerződéshez képest sem Magyarországnak, sem Ausztriának a legkisebb haszna sem volna, mint-hogy az irányunkban jelenleg alkalmazott vámtételek ily szerződés mellett is változatlanul érvényben maradnának. Ennélfogva csak valamely nagyobb vagy kisebb körre kiterjedő tarifa-szerződésről lehet szó. Ehhez azonban az érdekelt kormányok beható tárgyalásai volnának szükségesek; ilyenü tárgyalások pedig ez ideig nem indultak meg.

A francia kormányválság véget ért. A miniszterium megalakult; elnöke: a muszkabarátság Floquet. A francia lapok eltérő véleményekkel irak az új kormányról. Ugy látszik, nemcsak a Floquet-kormány, hanem mindennemű kabinet állása is feletté nehéz. Újabb miniszterválság esélye tehát nincs kizárva. Berlinben a válság jelenlegi megoldásával nincsenek megelégedve és Floquet miniszterségét csak átmenet gyanánt tekintik újabb meglepetésekre.

Az új kormány a kamarában felolvasott nyilatkozata, melyben oly viszonyokat ígér megteremteni, melyek lehetővé teszik, hogy méltóan ünnepelje meg Franciaország a dicső 1789. év százados évfordulóját, nem szült nagy lelkesülést.

A romániai kormányválság hasonlóképen megoldást nyert. Az új miniszterium elnöke Rosetti. Az új kormány — hír szerint — külpolitikai téren az eddig követett irányban fog haladni s e tekintetben a változás teljesen ki van zárva, a belpolitikában azonban az ellenzék jogos és a közérdekkel összeegyeztethető kívánalmainak eleget fog tenni.

A mi impresszióink mindkét kormányválság és annak megoldása folytán lehangolt, kedvezőtlen. E benyomásnak oka az, hogy mindkét válságnak Oroszországban felette örövendek. És méltán. Bratiant nem szerették Pétervárott, mert

nem üzött pánszláv politikát; Floquet-t kedvelik, mert köztudomás szerint szlavofil s nagy barátja Muszkaországnak. A román válság Bulgária sorsát intenzíven érinti s kihatása keleten nagy horderejű s nekünk főleg nagyon fontos. A francia miniszterválság a köztársaság sirját áshatja meg s e kísérlet után csak a diktatúra vagy monarchia következhetik, melynek utját a boulangérismus hathatósan egyengeti.

A Neue Freie Presse tudósítója beszélt Karavelovval, a ki nagyon félvállról beszélt Anglia és Ausztria-Magyarországnak Bulgáriával szemben folytatott politikájáról. Különös nyomattal tette hozzá: „Meglátás, a mostani fejedelmet, Ausztria-Magyarország kegyeltjét, maga a nép fogja eltávolítani, mert nem ő választotta.” Az Oroszországgal való jó viszonyt Karavelov Bulgáriára nézve életkérdésnek nyilvánította. „Mi — úgy mond — inkább leszünk Oroszország, mint Ausztria-Magyarország elővédjei, mert Oroszország azután nem fog nekünk ártani. Ha Konstantinápolyt megszerzi is, csak Szalonikire ne vágyódjék, mely előbb-utóbb kell, hogy a miénk legyen.” Radoszlavov is úgy nyilatkozott, hogy Oroszország már úgy is sok engedményt tett s így most volna a kedvező pillanat vele tárgyalásokba bocsátkozni.

Oroszország — dacára tagadásainak — egyre folytatja a hadi készülődéseket. Dél-Oroszországban és a Krimben nagy élelmiszer-készleteket halmoznak össze. Kitűnik különben az orosz hadügyi kormányzat rendszabályaiból is, hogy Oroszország nagyszabású mozgósítást végez.

A német császár állapota a hidegebb időjárás következtében ismét kedvezőtlenebb. Éjjeli nyugalmát a köhögés zavarja. Esmarch tanár megvizsgálta a császárt és úgy találta, hogy a baj már igen elmérgesedett.

Az árvízkárosultak érdekében

Orczy Béla br. belügyminiszter a következő körrendeletet bocsátotta ki:

„Az árvíz — mely oly gyakran szerez bajt, aggodalmat és fájdalomt az ország egyes vidékeinek — az idén is sok helyütt idézett elő pusztulást, romba döntve házakat, elárasztva vetéseket, a mi által — különösen a földművelő népnél — nagy s csak évek múltán pótolható károk okoztattak.

Sőt annyira jelentékeny az ország egyes vidékein az árvíz okozta pusztítás, hogy az árvíz elől a házaiból elmenekült lakosságnak még betevő falatja sincs, ha csak azt neki az emberi könyörület, az emberi nemes jószívűség nem nyújtja.

A sújtott vidékekről a gyász hírek hosszú sora ismeretes előttem s a véget még nem ismerem. Még mindig újabb szerencsétlenségekről ad értesítést egy-egy hivatalos jelentés.

tudom, mely álmok kép ragadta el gondolatait, mi-alatt a reggeli szél a sonettet kiragadta kezéből és lesodorta az utcára.

Ott forgott a sonett a levegőben, mint a megsebzett madár, aztán leesett a pocsolyába; és a költő azt hitte, hogy még mindig álmodik, midőn néhány pillanat múlva hirtelen feleszmél és szobájába belépni látja a koszorukötő kis leányt.

Felhozta a papírlapot; mert kissé vastag volt a lap, azt hitte, hogy nagy értékű és maga hozta fel.

Gaspar meglepetve köszöntö meg és hosszasan nézegette.

A kis leány nem volt már gyermek: tizenhat éves, de oly gyöngéd testalkotású és még annyira éretlen, hogy első tekintetre még tizennégy évesnek sem látszott. Képzeli, hogy egy félig kinyílt rózsabimbót, mely a másokra nézve már tavaszt képező, de ő előtte még csak tél számba menő ápril hónap szintén a teljes felébredést várja. És mégis, bármily kevéssé volt is még nő, azért imádatos volt. Végtelen finomságú szőke hajszálai a tavaszi szálakra emlékeztetnek, melyek a napsugarakkal játszva szállingóznak a levegőben, és ez arany színű haj alatt kerekded kis arcából oly két szem mosolygott a néző felé, melyeknek értékét csak azok ismerik, kik valaha kékszemű nőbe voltak szerelmesek.

Gaspar folyton nézte a szegény leányt, ki elpi-
rult, szégyenkezett, hogy ily vizsgálatnak van kitéve,

Kétségkívül való, hogy Párisban, hol a szerelemmel soha nem szűnő farsangi játékot üznek, hol annyi piszkos mocskolja be az elhaladó nőket és oly sok nő piszkolja az utcák sarát, nemcsak egy álcázza be szívét ép úgy, mint arcát és festi lelkét ép úgy, mint hajzatát. De Gaspar arra egy pillanattal sem gondolt, hogy ez a gyermek-leány is olyan nő lehetne. A szűz tisztasága olyan, mint a csillag; bármily árnyékba kerüljenek is, keresztülragyognak.

— Miért néz úgy rám? — kérdi végre a leány kellemes csengő hangon.

Gaspar csak most vette észre, hogy a koszorut, melyet kötött, kaczerül odahelyezte kendője fölé.

— Szereti a virágokat? — kérde tőle.

— Oh igen! Nagyon szeretem. Mikor még kicsike voltam, felkeltem korán reggel és mialatt még mindenki aludt, én egyedül bolyongtam a réteken. Párisban nincsenek mezők, úgy, mint nálunk és a virág sokkal drágább, mintsem vehetnek... ott veszem tehát, a hol találom — mond, az utcára mutatva.

Távozni akart, de pár perc óta az ég még jobban elborult, az eső még jobban esett. A fedetlen vállakat, az alig megvédett gyöngye kis testet látva, Gaspar megsajnálta és kérte, várja meg, míg az eső eláll.

— Szívesen, — mondá — de meg hamar el is mulik és így nem sokáig haborgatom.

Igy szólva, leült egy székre a szoba szögletébe.

Összehúzódott, mozdulatlanul ült, nehogy sok helyet foglaljon el, nagy zajt csapjon jelenlétével.

Éjjel, mielőtt az ablakon kihajolt volna, Gaspar vacsorázott. Az egyszerű lakoma maradványai még ott voltak az asztalon és a kis leány mohó pillantásokat vetett oda.

— Akar-e velem reggelizni? — kérde Gaspar, ki észrevette tekintetét.

— Oh! uram, nem mernék alkalmatlankodni.

— Csak rajta. Tetszik?

Megfogta kezénél, odaültette az asztalhoz, aztán melléje ült.

— Hogy hívják magát, gyermekem?

— Madelinének, uram.

— Nos, Madeline, egyék és igyék tetszése szerint. Nagy szolgálatot tett nekem azzal, hogy visszahozta az elrepült papírlapot. Viszontszolgálat gyanánt ezt a csekélységet csak elfogadhatja tőlem.

Madeline a gyermek étvágyával kezdett enni; a költő hallgatott, nehogy megzavarja őt. De mikor jóllakott, elkezdte kikérdezni, tudakozódott nála, kik legyenek szülei vagy élnek-e még, mit csinálnak, mi ő maga és mivel foglalkozik. Madeline nem akart felelni. Gaspar csak annyit tudott meg tőle, hogy nagyon boldogtalan, hogy gyakran még kenyere sincs és már jó régen van Párisban, — és itt igen unatkozik, mert nem láthat virágokat.

Ezen szomorú tényekkel szemben világos a feladat, szem elől nem téveszthető a kötelesség. Segíteni a szerencsétleneken úgy hivatali intézkedések által, mint a társadalom útján.

Az ország lakosságának — ily esetekben mindig készségesen nyilvánuló — jótékonyására apellálok, meg lévén győződve, hogy tehetségéhez képest az ország minden egyes polgára igyekezni fog a szerencsétlenséget enyhíteni s a könnyeket letörölni.

Felhívom tehát a vármegye közönségét, hogy a magyarországi ideai árvízkárosultak javára törvényhatósága területén, organumainak tevékeny közreműködésével, a könyöradamány-gyűjtést azonnal indítsa meg.

A befolyandó pénzek hozzám terjesztendők fel, a belügyminiszter lévén leginkább azon helyzetben, hogy a szükség és segély mérvét a hivatalos jelentések alapján legbiztosabban meghatározhasssa.

Az adakozók által határozottan bizonyos vidékekre szánt összegek pontosan és gyorsan rendelkezési helyükre fognak juttattni.

A hozzám küldött könyöradamányokról a hivatalos lap útján fog az elszámolás megtörténni. Budapest, 1888. évi márcz. hó 29-én.

Br. Orczy Béla s. k. "

Ugyanezen szám alatt kelt felirattal a belügyminiszter a nagyobb pénzintézeteket is felhívta az adakozásra.

Háromszékmegye közig. bizottságának ápril 3-ki üléséből.

Potsa József főispán ő méltósága az ülést megnyitván, az alispán távolléte miatt Szentiványi Miklós főjegyző havi jelentése olvastatott, mely szerint Apor Gábor báró alispán március hó egész folyamában a fősorozáson, mint annak elnöke, távol lévén, ezen idő alatt a közigazgatás menete rendes volt s megemléstésre méltó esemény nem adta elő magát.

A központba iktatóra érkezett 1227 drb, ebből ellátatott 1200 drb. Egy évre szóló utlevél-ajánlat felterjesztetett 548 drb, egy éves utlevél kiadott 642 drb, 15 napos utazási igazolvány kiállítatott 163 drb.

A megyei pénztár rendben találtatott.

Sebestyén Sándor h. árvászéki elnök jelentése szerint az árvák és gondnokoltak száma március hó végén volt 9826, a hó folytán felszabadult 45 személy. Gondnokság alatt volt összesen 351, ebből nem szabadult fel egy se.

Babarczy Ferencz kir. adófelügyelő jelentése szerint a folyó évi március hóban egyenes adóban befolyt 18,497 frt 70 kr, hadmentességi díjban

Ezután Madeline ismét távozni akart. Még mindig esett; gazdája marasztalta, hogy ne menjen még.

— Ha csak nem várja valaki? — tévé hozzá.

— Oh! engem senki sem vár.

— Nos, akkor maradjon.

— Mily jó ön, uram!

Szomoruan halásan nézett rám.

— Szegény leány! — gondola magában Gaspar.

A hó tizenötödike volt e napon. Az óra tizenegyre járt. Gaspárnak eszébe jutott, hogy e napon is ép ily órában, évenként tizenkészer, tiszteletdíját szokta felvenni egyik »Szemle« szerkesztőségében. Még ezt a havi sétat is csak jó szokásnak tekintette, melyről nem szívesen mondott volna le. Most is felvette tehát köpenyét és kalapja után nyult. Öltözékét befejezve, a mint a szobába visszatér, látja, hogy Madeline, arcát tenyerébe hajtva, a kandalló mellett elaludt.

— Talán egész éjjel le sem feküdt! — gondola Gaspar.

Karjaira vette, ágyára fektette és szekrényéből egy régi takarót vett ki, hogy azzal lefedje; mindezt oly gyöngéden tette, hogy a gyermek szeméit nem nyitotta fel.

— Aludjék, a meddig akar! Majd elmegy, ha felébred.

(Vége következik.)

249 frt 64 kr, vagyis előbbiben 2285 frt 14 krral kevesebb, utóbbiban 37 frt 64 krral több, mint az előző év hasonló havában.

Az adókievetési munkálatokra vonatkozólag jelenti, hogy a bizottságilag tárgyalandó adó-nemekre vonatkozó kiszámítási javaslatok elkészültek; az azokat kitüntető lajstromok az illető községeknek közszemlére kitélt végett kiadatnak és így az adókievető bizottságok működésüket f. hó 11-én megkezdhetik.

Gyárfás Győző kir. mérnök jelentésében felmenti, hogy március hónap közlekedés tekintetében a szerencsés hónapok közé sorozható Háromszék-megye részéről, mert valóban gondviselés szerű, hogy oly páratlanul óriási hőtömegek, melyek a hosszú tél alatt felhalmozódtak, a tavaszi időjárással kevés kárt és veszélyt okozva indultak olvadásnak és tűntek el teljesen.

Az államut kezelését illetőleg a közm. és közügyi miniszter 34,568. sz. a. kelt rendeletével az államutaknak új utmesterségek szerint való új beosztását rendelte el; ennek rendén a megye államutján egy harmadik utmesteri állomás szerveztetett Kézdi-Vásárhely székhellyel. Ezen szakasz a pályázati hirdetmény lejáratáig határidejéig az eddigi két utmester által helyettesítetik.

A kézdívásárhely—kászoni utvonalon múlt évben megkezdett, az uttest és partok biztosítására szolgáló munkák és a kiszáritás célzó szivárgók építése jelenleg is kivitel alatt van.

Solom Miklós kir. ügyész jelentése szerint a kézdívásárhelyi kir. törvényszéki, a sepsi-szentgyörgyi és kovásznai kir. járásbírósi fogházakban a folyó évi március hó utolsó napján le volt tartóztatva összesen 69 elítelt, 32 vizsgálati fogoly, összesen 101 egyén, ezek közül 96 férfi és 5 nő. Időközben megfordult 69 egyén. Súlyosabb bűnesetért le volt tartóztatva a hó folyamán gyilkosságért 1, rablásért 4.

Bűnvádi jelentés beérkezett 51, ebből egy gyilkosság büntette miatt.

Törvényszéki bonczolás 3 esetben volt.

Dr. Antal Mihály megyei főorvos jelentése szerint a megye közegészségi állapota március hóban teljesen kielégítő volt. A heveny-fertőző kórok közül járványosan egy sem mutatkozott. A ronszó toroklobnak egy esete fordult elő Futásfalván, mely halállal végződött.

Orvosrendőri hullavizsgálat akasztás általi öngyilkosságnál 5, hirtelen halálánál 1, így összesen 6 esetben teljesítetett.

Az állategészségi állapot is kielégítő volt. Bodza-fordulón 1 drb szarvasmarha lépfenében elhullott, melyen kívül másnemű kóros bántalom a hasznos háziállatok közt nem fordult elő.

A közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszter idei március hó 9-én 10,268. szám alatt kelt magas leirata közöltetett, mely szerint Mikes Gyula kir. mérnök jelenlegi teendői alól felmentetvén, a brassómezei kir. államépítészeti hivatalhoz főnöki minőségben áthelyeztetett s a háromszék-megyei kir. államépítészeti hivatal vezetésével Gyárfás Győző bizatott meg.

Nagy Gyula kir. erdőfelügyelő jelentéséből ide igtatjuk a következőket:

A kézdii fészolagbíró Alcsernáton község által eladott erdőre vonatkozó tlkvi kivonatot felterjesztvén, utasítottat a szerződés felterjesztésére. Kovászna község közbirtokossága kérése a „Kopacz“ nevű erdő befásítására 10,000 drb fenyő-csemetéért a nmltgu földm., ipar- és kereskedelmi miniszter urhoz felterjesztetett. Kézdi-Szentlélek község kérése ideiglenes üzemtervtől való eltérhetés tárgyában felterjesztetett a nagym. m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter urhoz. Zígon község erdőbirtokossága erdő-rendészeti áthágásért 50 frt büntetés és 15 frt 80 krrban elmarasztaltatott. Kovásznai id. Becsek Imre és társai felebbezése a tulajdonukat képező zabolai Pojánka nevű erdőnek állami kezelés alá vétele ellen végleges intézkedés végett felterjesztetett a magas miniszteriumhoz. Zabolai Gyárfás Lajos és társai kérése a tulajdonukat képező véderdők részére adandó kedvezmény tárgyában felterjesztetett a magas miniszteriumhoz.

T a n ü g y.

Értesítés.

Háromszékmegye tanitóttestületének t. tagjaihoz.

Tek. Eötvös Károly Lajos kir. tanfelügyelő ur f. évi 824. számú intézkedéssel arról értesít, hogy Háromszékmegyei tek. közigazgatási bizottsága f. évi 553. számú határozattal felhívta a tek. fészolag-bíró és polgármester urakat az iránti rendelkezésre, hogy a városok és községek a kebelökben működő állami, községi és azon felekezeti tanítók, tanítónők és óvónők számára, kik a háromszékmegyei tanitóttestületnek tagjai, az ez évi május 15. és 16-ik napjain Seps-Szentgyörgyön tartandó közgyűlés és Gönczy-jubileum alkalmával fuvart (3 személyre egy kocsit) és naponként 1—1 frt költséget adjanak.

Tudomás-vétel végett értesitem testületünk tagjait.

K.-Vásárhelyen, 1888. ápril 6-án.

M. Székely János,
tanitóttestületi elnök.

Tárlat-megnyitás.

Az oltári szentség imádása és a szegény templomok gyámolítására alakult kézdívásárhelyi oltár-egylet ez évi tárlata folyó hó 10-én (kedden) d. e. 10 órakor Kantában szent. mise-áldozat bemutatása mellett fog ünnepélyesen megnyitni.

A tárlat bezárása ugyan folyó hó 12-én délután 3 órakor leend.

A tárlat látogatási díja 10 kr.

Tekintettel a szent oltárra, melyet ez évek óta áldásosan működő egylet maga elé kitézett s el-érni törekedett, a n. é. helyi és vidéki közönséget lehető meleg pártolásra kérjük.

Az egyleti igazgatóság.

Különfélék.

— Királyi adomány. Ő felsége a király a nagykirindai tüzkárosultak számára háromezer forintot adott magánpénztárából.

— Eljegyzés. Sepsiszentiványi Szentiványi József, kézdívásárhelyi kir. alügyész, a napokban tartotta eljegyzését csikszentmihályi özvegy Sándor Istvánné kedves leányával, Bertával. Tartós boldogságot kívánunk a szép frigyhez!

— Hangverseny. Kézdi-Vásárhelyi Ábri Eliz 13 éves cimbalom-művész folyó hó 8-án (vasárnap) este a Bónis-féle zenekar közreműködésével Kézdi-Vásárhelyt a tanácsház dísztermében hangversenyt rendez.

— Halálozás. Kovásznai Butyka József megyei és községi képviselő Kovásznán folyó hó 5-én 81 éves korában meghalt. A köztisztvisletben álló agastyán temetése ápril 8-án (vasárnap) délután 2 órakor lesz. Béke poraira!

— Öngyilkos magyar főúr. A Károlyi grófok családját nagy gyász érte. A magyar nábobnak: néhai Károlyi György grófnak másodsorú fia: Viktor, husvét vasárnapján a csurgói kastélyban agyonlőtte magát. Egy szerencsétlen pillanat beteges mámorában fordította maga ellen fegyverét, melylyel máskor vadászni szokott, s annyi álomtalan, kínos éjszaka után örök álom borult szemére. A milliók ura szegény beteg ember volt évek óta, s ha maga nem kereste volna is a halált, eljött volna érte nemsokára. Ernyedt idegei miatt nem volt már nyugalma, öröme a földön s unott terhére lett az élet, mely az egészségen kívül megadott neki mindent, a mi embert boldoggá tehet. Évi jövedelme meghaladta a kétszáz ezer forintot. Kitűnő gazda volt s mód nélkül takarékos. A gyászos véget ért főúr 1839. február 17-én született s 1863-ban vette nőül Orczy Irma bárónőt, mely házasságukból két gyermekük származott. Halála mély megdöbbentést keltett országszerte, mert a magyar arisztokrácia e kiváló családjában, mely vallásossága által tűnt ki mindig, ily eset még nem fordult elő. Károlyi Viktor gróf az első, kit öngyilkosság ragad a kaploni sírboltba.

— Kifogyott a kincs az urvölgyi rézbányából. Még a Tharzó és Fuggerek idejében kezdték művelni. Az utóbbi időkben kezdték tapasztalni, hogy az ércz fogyatékán van, s a bánya művelését beszüntették. A munka nélkül maradt 63 család Nagygácon, Csértésen és Handrán telepítik meg.

— Katonai pályára készülőknek most hirdették ki a pályázatot a katonai nevelő- és képző-intézetekben az 1888—89-ki iskolai év kezdetével betöltendő magyar állami alapítványi helyekre. A katonai alreáliskolák I. évfolyamába leendő felvételre megkivántatik a népiskola IV. vagy V. osztályának látogatása, a katonai alreáliskolák III. évfolyamába leendő felvételhez; a közép-

iskola vagy polgári iskola II. osztályának látogatása, a katonai akadémiák I. évfolyamába: a teljes középiskola utolsó osztályának látogatása, végre a fumei hadtengerészeti akadémia I. évfolyamába leendő felvételre a középiskola vagy polgári iskola 4. osztályának látogatása kívántatik, mindez jó eredménnyel. A pályázóknak azonkívül felvételi vizsgálatot is kell tenni. A folyamodások május 30-áig a honvédelmi miniszterhez nyújtandók be. A pályázati feltételeket részletesen a hivatalos lap ápril 1-i száma közli.

— **Elhamvadt község.** Ismét egy község pusztulásáról kell hírt adnunk. A Szászsebestől nem messze fekvő Kutfalva község nagy része nagypénteken leégett. 330 házból állott a község s ebből, minden erőfeszítés dacára, elpusztult 200—250, a melléképületekkel együtt; elégett minden takarmány s a csűrökben levő gabona.

— **Vadászat.** Gyó.-Szentmiklósról írják lapunknak: Gyergyó-Szentmiklóson Romfeld János birtokos lőtte az idén az első szalonkát. Ugyanis f. hó 28-án és 29-én egy-egy szalonkát ejtett el, a mi annyival is inkább csodálatos, mivel szalonkát löni legnehezebb. A vadászok törvénye szerint tehát Romfeld János, ki husvét előtt már lőtt szalonkát, a heringfejrre, mint vadász, nem illetékes.

— **Versenytárgyalások.** A héjjasfalva—csikgyimesi államut 130—131. és 107—108. szakaszán szűkeges part-, illetőleg lejtőbiztosítási munkálatokat 839 frt 65 kr, illetőleg 618 frt 91 kr erejéig engedélyezte a ker. kir. felügyelő, mely munkálat foganatosításának biztosítása céljából a csikmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében ápril 20-án d. e. 9, illetve 10 órakor versenytárgyalás lesz. Bánatpénz 5 százalék. — Csikmegye alispánja a csikmegyei székház telkének bekerítése körüli munkálatokat 2104 frt 90 kr erejéig engedélyezte. A versenytárgyalás folyó hó 20-án d. e. 11 órakor lesz a csikmegyei m. kir. áll. építészeti hivatal helyiségében.

— **Nincs többé fogfájás.** A fogfájásban szenvedőket mindenesetre érdekelní fogja a tény, hogy dr. Popp J. G. udvari fogorvos fog- és szájkonzerváló szereinek, különösen szájjvizének, állandó használatánál nemcsak hogy mindenkorra elejét veszi a fogfájásnak, de meg is szünteti azt. E szereket minden gyógyszerárban kaphatók; de csak dr. Popp-félt kell kérni, mert Anatherin-szájjvizét és fogpasztáit sokan hamisítják. (Kézdi-Vásárhelyt kapható: Kovács Ferencz ur gyógyszerárban, Fejér L. fiai, Wertán testvérek és id. Booskor és Szűcs urak kereskedésében.)

165-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára 1887. évben Sáfalva község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Balogh Ignác 5 liter roz, Bardocz Antal, Tamás Mihály, Tóth István, Gál Zsigmond, Bene János, Péter Mihály, Péter József 1—1 liter roz, Gál István 4 liter roz, Ferencz József 2 liter roz, Babó Antal, Péter Antalné 1—1 liter árpa, Bardocz Gyárfásné, Erős István 2—2 liter árpa, Lukács László, Bardocz Gáspár 4—4 liter roz, Szántó Lajos 1 liter paszuly, Bardocz Antal, Emre Ferencz, Jakabos János 1—1 liter roz, Bardocz Ádám 1 liter törökbuza, Harai János, Babos Simon 1—1 liter árpa.

Fogadják a szíves adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1887. nov. 10.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Vajna Károly,
jegyző.

Piaczi árak

Kézdi-Vásárhelyt, április 5-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	5 frt 40 kr
„ (elegy)	— frt — kr	
Rozs (tisztá)	— frt — kr	
„ (elegy)	— frt — kr	
Arpa (tisztá)	3 frt 20 kr	
„ (elegy)	— frt — kr	
Zab	1 frt 85 kr	
Törökbuza	4 frt 60 kr	
Kása (köles)	hektóliterenkint	8 frt — kr
„ (árpa)	24 frt — kr	
Borsó	6 frt — kr	
Lenese	10 frt — kr	
Fuszulyka	6 frt — kr	
Pityóka (legszebb)	1 frt 10 kr	
Marhahus	kilogr.-kint	28 frt
Disznóhus	— frt 40 kr	
Juh-hus	— frt — kr	
Szalonna	— frt 80 kr	
Faggyu (nyers)	— frt 32 kr	

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

KIADÓ ÜZLETHELYISÉG.

A piac keleti részén fekvő s jelenleg a Booskor és Szűcs cég alatt — ifj. Dávid István ur szomszédságában — lévő **bolt-helyiség** idei április hó 24-től, azaz Szent-György napjától kezdődőleg **bérbe** adandó.

FEJÉR LUKÁCS fiai.

Sz. 2000. tkvi.

1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dimián György végrehajtónak Dimián György (csorik) és neje Szevezsán Mária hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 130 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Bereczk városában fekvő, a bereczki 140. sz. tkjvben foglalt 362., 363., hr. sz. 608 frt becsértékű ingatlanra az árverést az ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi május hó 23-ik napján délelőtt 9 órakor Bereczkben a tanács házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kirendelt, egyes bírója 1888. évi január hó 14-én.

Vajna Dénes,
kir. tiszéki bíró.

Szám 228—1888.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rancz Márton és neje gyergyószentmiklósi lakos végrehajtónak Czárán Ede és neje végrehajtást szenvedő elleni 895 frt tőkekövetelés és járuléka

iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén lévő, a remetei 1640. tkjvben A + 1—4. rdz., a 2372. sz. tkjvben 1. rdz. a várhegyi 190. tkjvben 1. rdz., a 161. tkjvben 1. rdz., a 142. sz. tkjvben 1—10. rdz. és a ditrói 2346. sz. tkjvben A + 1. rdz. alatt foglalt ingatlanokra az árverést 317 frt 56 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi június hó 18-ik napján délelőtt 9 órakor Várhegy község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1888. évi január hó 25-ik napján.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságtól.

Szász Ignác,
kir. járásbíró.

Szám 22—1888.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy szászrégeni Schwarcz Izrael és Stein Izrael végrehajtónak remetei id. Portik Gergely cseres és társai végrehajtást szenvedő elleni 138 frt 4 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén lévő, a remetei 218. sz. tkjvben A + 1—9. rdz., az 1433. sz. tkjvben A + 1—3. rdz., a 318. sz. tkjvben A + 1—3. rdz., a 201. sz. tkjvben A + 1—4., 6—12., 14., 15. rendszámok alatt foglalt ingatlanokra az árverést 698 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi június hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor Remete község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1888. évi január hó 25-ik napján.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Szász Ignác,
kir. járásbíró.

TAVASZ.

1888.

BOR-ÁRJEGYZÉK

Kölönte Mózes (Eszterházy-féle) pinczejéből a városház alatt K.-Vásárhelyt.

Nyitva van d. e. 10 órától d. u. 1 óráig.

Év-szám	Minőség	Liter		Decziliter			
		1	kr	2	kr	3	kr
1887.	Asztali bor	18	9	6	4	2	2
„	Nagyküküllőmenti	20	10	6	4	2	2
„	Kisküküllőmenti, igen jó	24	12	7	6	3	3
1889.	Ózdi, kitűnő	32	16	10	7	4	4
„	„ som-bor	43	24	15	9	5	5
„	Rizling	60	30	18	12	6	6
„	Leányka sajtolás	„	„	„	„	„	„
„	Finom vegyes csemai	„	„	„	„	„	„
„	Budai vörös sashegyi gyógybor	80	40	25	16	8	8
„	Ermelléki	„	„	„	„	„	„
„	Rózsamáli	„	„	„	„	„	„
„	Egri piros (Schiller)	„	„	„	„	„	„
„	Ruszt asszurb	120	60	40	24	12	12
„	Szamorodi	100	50	30	20	10	10
„	Borseprő-pálina	„	„	„	„	„	„
„	Nagyon kitűnő szilvorum	60	30	„	„	„	„

Az itt fel nem sorolt hegyaljai, kis- és nagyküküllőmenti s más tisztá, jöminőségű boraim nagy választékban annál is inkább tisztelettel ajánlom, mivel boraimat én személyesen magától a termelőtől és pedig mindig a legkitűnőbb hegyekből szüretelem és szakszerűen kezelem s így a bor valódiságáért mindig jót állok.

Egyszermind bátor vagyok a t. borfogasztó közönséget föl hívni, hogy pinczémet, hol a legkisebb mértéktől a legnagyobb mértékig áruok, megtekinteni szíveskedjenek, s boraim jóságáról maguknak személyes meggyőződést szerezhessenek.

A fentjelzett idő alatt mindig kapható lesz borszéki, kászoni és repáti borviz.

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. március hó.

Kiváló tisztelettel

Kölönte Mózes.

2—3

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.